

Истински духовенъ човѣкъ е онзи, който разбира трептенията на духовния свѣтъ и правилно ги възприема. Не може ли да приема тия трептения, той не може да възприема и картинитѣ на духовния свѣтъ. Щомъ не може да възприема тия картини, той не разбира езика на духовния свѣтъ. Духовниятъ свѣтъ си служи съ образи, съ картини. Ако не можешъ да възприемашъ и разбирашъ образитѣ на духовния свѣтъ, ти не можешъ да чувствувашъ. Ако двама приятели не могатъ да се разговарятъ и разбиратъ, тѣ не сж приятели. Да бждешъ приятелъ на нѣкого, това подразбира да имате пълно вътрешно разбиране по мисли и по чувства. Да се разбирате съ единъ човѣкъ, това значи, въ негово присѣствие да се чувствувате свободенъ да изказвате своитѣ мисли и чувства. Това не значи, че и той трѣбва да мисли и чувствува като васъ. Въ присѣствие на приятеля си всички тревоги и безпокойства изчезватъ. Въ присѣствие на приятеля всички смущения изчезватъ.

Днесъ всички хора — свѣтски и религиозни, учени и прости, се смущаватъ. Защо се смущаватъ? Липсва имъ нѣщо. Каквото и да правятъ, докато не придобиятъ вътрешна хармония, тѣ нищо не могатъ да постигнатъ. Ще слушатъ да имъ се говори върху различни въпроси, ще правятъ опити, но резултатитѣ имъ ще бждатъ слаби. За да постигне нѣщо, човѣкъ трѣбва да се проникне отъ силно желание къмъ това нѣщо. И тогава, ако влѣзе